

عنوان مقاله:

بررسی بالینی و پلی سومنوگرافیک الگوی خواب در مبتلابان به وابستگی به مت آمفتامین در دوره فروکش کامل اولیه

محل انتشار:

سومین همایش ملی سلامت روان و تندرستی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

امیر رضایی اردانی - استادیار روانپزشکی، مرکز تحقیقات روانپزشکی و علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

هادی اسدپور - نورولوژیست، مرکز تحقیقات روانپزشکی و علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

فریبرز رضایی طلب - استادیار نورولوژی، مرکز تحقیقات روانپزشکی و علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

لحیا افشاری صالح - استادیار طب کار، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

خلاصه مقاله:

امروزه همراهی مصرف مواد محرک و اختلالات خواب مورد توجه است و از آن جا که مطالعات چندانی در مورد ارزیابی ساختار خواب در بیماران دچار وابستگی به آمفتامینها به ویژه پس از پرهیز از مصرف و به خصوص در درازمدت، وجود ندارد این مطالعه به بررسی آن پرداخته است. روش کار: این مطالعه مقطعی در سال 2011-2012 در شهر مشهد با روش نمونهگیری به روش غیراحتمالی آسان از بین بیماران وابسته به مواد محرک در مراکز درمان اقامتی میان مدت وابستگی به مواد صورت پذیرفت. از طریق انجام مصاحبه روانپزشکی با بیماران معیارهای ورود در ایشان ارزیابی گردید. برای بررسی خواب در دوره فروکش اولیه طبق تعریف DSM-IV-TR ارزیابی پلی سومنوگرافیک پس از هفته چهارم بستری در مرکز، انجام میگرفت. تعداد 12 بیمار مورد مطالعه قرار گرفتند و علاوه بر انجام پلی سومنوگرافی به پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک نیز پاسخ گفتند. اطلاعات حاصله از طریق نرم افزار SPSS تحلیل شدند. ابتدا با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف توزیع نتایج ارزیابی شد. سپس برای تحلیل دادههای کمی با توزیع نرمال از آزمون تی و برای تحلیل داده های کیفی از آزمون مجذور خی استفاده شد. نتایج: میانگین کل دوره خواب در شرکت کنندگان مطالعه $52/9 \pm 403/0$ و میانگین کل زمان خواب $79/1 \pm 333/6$ بوده و تفاوت معناداری بین این دو متغیر وجود دارد. ($P=0/001$) افزایش مختصری در میانگین زمان نرفتگی خواب شرکت کنندگان نسبت به جمعیت عمومی معنادار نبوده است. ($P=0/47$) میانگین کارایی خواب شرکت کنندگان به طور معناداری کمتر از جمعیت عمومی است. ($P=0/047$) میانگین زمان بیدار شدن بعد از شروع خواب شرکت کنندگان افزایش داشته است، هرچند این افزایش معنادار نبوده است $P=0.08$ میانگین نسبت مراحل 1 و 3 خواب بدون حرکات سریع چشم NREM افزایش معناداری در مقایسه با جمعیت عمومی دارد به ترتیب $P=0.00$ و $P=0.002$ لیکن اگر چه تغییراتی در میانگین نسبت سایر مراحل خواب در مقایسه با جمعیت عمومی معنادار نمیباشد $P < 0.05$ ارزیابی خواب مرحله حرکات سریع چشم نشان داد که زمان نرفتگی خواب REM در شرکت کنندگان افزایش معنادار است $P=0.00$ تعداد متوسط دوره های REM تفاوت معناداری با متوسط آن در جمعیت عمومی ندارد $P=0.22$ نتیجه گیری: به نظر می رسد ساختار خواب در افراد وابسته به متآمفتامینها بعد دوره فروکش اولیه نسبت به جمعیت عمومی تفاوت داشته و در این افراد مختل گردیده است

کلمات کلیدی:

مت آمفتامین، پلی سومنوگرافی، اختلال خواب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/716338>

